

Woerden, 7 oktober 2012

Beste medewerkers aan wensdag Lizzie uit Harderwijk,

Namens de Doe Een Wens Stichting Nederland danken wij jullie hartelijk voor jullie medewerking bij de wensvervulling van Lizzie. Mede dankzij jullie hulp is de wensvervulling voor Lizzie en haar familie een bijzondere belevenis geworden. Hieronder volgt een verslag van het wensgezin:

[Doe Een Wens weekend](#) 23, 24 en 25 september 2011

En dan wordt het nu de hoogste tijd om te vertellen wat we allemaal beleefd hebben in dit weekend.

Voor degenen die het begin gemist hebben even een korte inleiding.

In juni werden wij benaderd door de Doe een Wens Stichting. Of ze begin juli langs mochten komen om de Wens van Lizzie te halen. Lizzie was aangemeld door de moeder van Noah, een klasgenootje welke ook al eens een Wensdag had beleefd. Zo gezegd zo gedaan. Er kwamen 2 wenshalers. Om het ijs een beetje te breken (Lizz kijkt graag eerst de kat uit de boom), vroeg de mevrouw of ze Lizz haar kamer even mocht bekijken. En bingo! Goede zet, want dat doet Lizzie maar al te graag. Toen ze weer beneden kwamen, wist de mevrouw genoeg. Lizz had haar grootste wens aan haar toevertrouwd, zonder papa of mama erbij.

Oké, en dan maar hopen dat ze niet een paar konijnen, cavia's of geiten heeft gewenst. Gelukkig liet ze snel aan mij weten wat ze de mevrouw had verteld, dus we konden opgelucht ademen. Mevrouw wilde een nieuw bed met een trapje, en dan het liefst ook meteen een danskamer. Zo, toe maar! Na een paar dagen werd ik gebeld door de wensvuller. Ze hadden overlegd en de Doe Een Wens Stichting had besloten de wens van Lizz te gaan vervullen.

Dat betekende wel dat we een paar nachten ons huis moesten verlaten, zodat de wensvullers hun gang konden gaan. Na een paar weken werd duidelijk dat het om een weekend in september ging en dat we zouden verblijven in een hotel in Scheveningen. Doordat er een aantal weken verstreken waren tussen het wenshalen en het wensvervullen, was Lizz het wel weer een beetje vergeten, dus een extra grote verrassing.

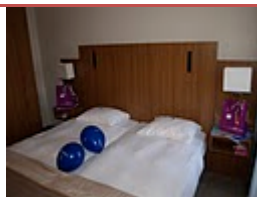
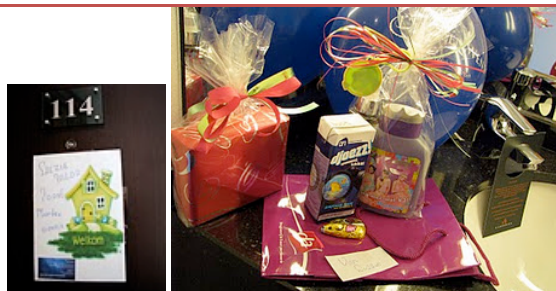
En toen was het zover....

Vrijdagmorgen vertrokken we met beide oma's richting Scheveningen. We hadden kamers in het Bilderberg Europe hotel op een steenworp afstand van de zee. Bij de receptie lag een pakje voor Lizzie met een brief. Er zat een wegwerpcamera in. In de brief werd aan Lizz gevraagd of ze foto's wilde maken van wat ze allemaal ging beleven. En dat er mensen in Harderwijk in haar huis aan het klussen waren. Dat vond ze wel een beetje vreemd, maar er ging geen lichtje branden.

Toen we de deur openden van onze suite wachtte ons nog een verrassing. De suite was versierd met slingers en overal lagen ballonnen. Op de tafel lagen cadeaus voor de meiden en in onze slaapkamer vonden we heerlijke verwenpakketten met luchtjes, smeerseltjes en nog veel meer. In de badkamer stonden ook nog 2 pakketjes voor de meisjes.

Hier waren we stil van, dit hadden we echt niet verwacht.

Ook de oma's kwamen blij vertellen dat ook op hun kamer verwenpakketjes stonden en lekkernijen voor bij de koffie. Mega verwend dus!



Cadeautjes voor ons allemaal!

En we hadden ook nog eens mazzel met het weer. We zijn dus snel naar het strand getogen en terwijl de meiden het zand indoken hebben we een terrasje gepakt. 's Avonds hebben we heel luxe genoten van een BBQ op tafel bij een leuke strandtent. Dit mede dankzij oma Magda die op de meisjes paste.



Pret op het strand

Zaterdag hebben we eerst Sea Life bezocht en 's middags hebben we lekker op het strand gezeten.



Na weer een leuke maaltijd op het strand zat de dag erop. Althans voor de meiden. Joost en ik kregen vrijaf van de oma's. Nadat we het casino niet in mochten, (Hoezo je moet je legitimeren? Je kan toch wel zien dat ik geen 18 meer ben!!) zijn we de bioscoop ingedoken. Apollo 18. Oké, niet mijn film, maar wel even lekker onderuit stom naar een scherm staren!

Zondagmorgen na het ontbijt zijn we weer vertrokken naar Harderwijk. We werden om 12.00uur thuis verwacht. Inmiddels hadden we Lizz wel een beetje op de hoogte gesteld van wat ze kon verwachten.

'Wat had je nou gewenst?' -'Een stapelbed.'

'En wat denk je dat die klusmensen nu bij ons thuis aan het doen zijn?' -'Eeuhh...een danskamer maken?'



met oma Magda

Pootjebaden



Toen we uiteindelijk op de oprit stonden keek ze wel een beetje gek op. Allemaal slingers, maar ook vreemde mensen. De wensvervullers. Tsja, en die hadden we natuurlijk nog nooit ontmoet. Lizz was dus best verlegen, maar wilde wel heel graag haar verrassing zien.

Ze mocht naar boven en naar haar slaapkamer gaan. En daar...tsja...daar was ineens een geweldig coole danskamer mét een supercool bed. Dikke glimlach. Het was precies zoals ze het wilde. Allemaal leuke lampjes, en een discobal. Op de wand spiegels met gave lampjes erin. Allemaal K3 spullen, en een prachtig K3 dekbed gemaakt door oma Magda. De muren waren niet meer wit, maar mooi roze en paars. Er hing een grote foto van Lizzie en de meiden van K3. De kinderen uit haar klas hadden een prachtig schilderij gemaakt. Het kon niet op! Op het onderste bed stond een draagbare DVD-speler mét natuurlijk K3 dvd's en ze kreeg ook nog een eigen radio-cd-mp3 speler.



Lizzie's 'oude kamer'.....



...en tadaa!!! Haar nieuwe kamer....

Toen was Jalou nog aan de beurt. Ook haar kamer was een beetje veranderd. Haar ledikantje was weg, en nu stond daar het mooie prinsessen-peuterbed van Lizzie. Jalou was al een tijd heel gek op dat bed, ze zat er altijd in te spelen. Dus ook Jalou was erg blij met deze verrassing



Allemaal blije gezichtjes!



Toen maar weer naar beneden. Even wat eten. Lizz en ik gingen naar beneden en deden de deur open en.....daar stond de hele huiskamer vol familie, vrienden en bekenden! Wauw, wat een surprise!

De wensvervullers hadden voor een heerlijke lunch gezorgd. Lizz heeft vol trots aan iedereen haar nieuwe kamer laten zien en wij hebben nog een hele leuke middag gehad! Wauw, wat een weekend. Zo reuze goed verzorgd en ook nog eens allemaal mega verwend! Lieve wenshalers, wensvervullers en alle anderen die dit hebben mogelijk gemaakt...nogmaals heel erg bedankt voor dit alles. Dit zullen we niet snel vergeten!

Veel liefs van Joost, Marlies, Jalou en vooral van Lizzie

Dit alles kon niet tot stand komen zonder de hulp van alle mensen die belangeloos hebben meegewerkt aan deze onvergetelijke dag en daar zijn Lizzie, haar familie en de Doe Een Wens Stichting jullie dan ook zeer dankbaar voor. Jullie hebben ervoor gezorgd dat Lizzie een onvergetelijke dag heeft gehad en dat zij weer gewoon alleen kind mocht zijn. Wij hopen dat wij ook in de toekomst op jullie steun mogen blijven rekenen.

Met vriendelijke groet,

Doe Een Wens Stichting Nederland, Wim Huisman , Margaret Stokwielder

en Anita en Pascal Holthuis